

Ko sva bila gotova, sva bila oba vesela in zdelo se nama je, da sva napravila dobro delo.

Tako sem preživel ta dan, moj dnevnik pa je postal za par vrst bogatejši na vsebini. Pristrane zdrave!

Franc Bečan.

Rumunsko bojišče.

Položaj na rumunsko-sedmograškem bojišču je za nas ugoden. Rumuni se, ojačeni od Rusov, krčevito ustavljajo, pa se vendar morajo korakoma umikati. Naše čete so na južnem delu te fronte prodrle že do 30 km na rumunsko ozemlje. Premagale so velike ovire na prehodu čez dobrotrenjene obmejne prelaze in skalnato gorsko ozemlje ter stojijo sedaj že pred vodom v široko rumunsko nizino. Tudi pri Oršovi smo napredovali in so bili rumunski napadi severno od tega mesta odbiti. Na severovzhodnem delu sedmograške fronte smo vrgli Rumune in Ruse že skoro na cel' črti iz Sedmograškega. Pri potoku Bistričiori (v Karpatih južno od Bukovine) so bili Rusi zadnje dni preteklega točna celo občutno tepeni. Naša bojna črta proti Rumunom je danes dolga okrog 550 km.

Ob Donavi so naši monitorji pri Jurjevem nasproti Ruščuka odvzeli Rumunom sedem čobroboženih ladij.

V Dobruči je sovražnik poskušal z ofenzivo, katera pa najbrž ni imela kakih posebnih uspehov.

Naši uspehi proti Rumunom.

Dne 9. novembra so naše čete na obeh straneh doline Alute (južno od prelaza Črna veža) in jugozahodno od Predeala vrgle sovražnika iz njegovih postojank in vjeli blizu 200 mož ter uplenile 4 strojne puške. Dne 10. novembra so naši zahodno od Fredealske doline z naskokom vzeli 6 rumunskih postojank in vjeli 360 mož ter uplenili 2 strojni puški. Naslednji dan smo sovražniku v dolini Alute zopet iztrgali nekaj postojank ter smo pri Oršovi in južno od prelaza Szurduk pridobili na prostoru. Z naskokom smo zavzeli zahodno od ceste iz Predeala v Sinajo več utrjenih rumunskih postojank in uplenili 7 topov ter vjeli 1000 mož. Dne 12. novembra smo severozahodno od Kampolunga vrgli Rumune iz žilavo hranjenega kraja Kandest.

Pri Oršovi so Rumuni že začetkom rumunškega vpada prodrli na zahodni breg reke Črne. A te dni pa so naše vrle čete vrgle Rumune z zahodnega na vzhodni breg reke Črne. Tukaj torej še držijo Rumuni v svojih rokah majhen del ogrske ozemlje.

V Jurjevskem gorovju smo dne 10. novembra prekoračili severno Hollo-dolino in obmejni potok Bistričioro. Severno od tega potoka so naši v Tölgyes gorovju zavzeli goro Bitca-Arsurilor. Severozahodno od prelaza Oito (severozahodno od mesta Kezddiva-zarhely) so Rumuni naše postojanke osemkrat napadli, a so bili vsakokrat odbiti. Rusi in Rumuni se sicer trudijo, da bi izrabljeno ozemlje na tej fronti zopet pridobili, a njih trud je zaman.

Rusko bojišče.

Na ruskem bojišču so bili v Karpatih, ob Narajovski in na severu pri Baranovičih od časa do časa večji boji, zadnje dni pa vlada skoro na cel' črti od Galicije do morja večinoma mir. Rusi se na teh bojiščih največ omejujejo na obrambo, ker nameravajo svoje rezerve porabiti drugod, posebno v pomoč Rumunom. Posrečilo se je, da smo Rusom odvzeli nekatere postojanke ter smo jih potisnili nazaj. V Karpatih smo pri Dornivatri in južno od tam (ob reki Bistričiori) potisnili Ruse več kilometrov nazaj. Ob Narajovski polagoma prodiramo dalje proti vzhodu. Pri Baranovičih smo odbili vse ruske napade in razširili svojo posest. Ruska poročila tudi naglašajo, da naši prav močno obstreljujejo s težkimi topovi ruske postojanke pri Stanislavu in Haliču. Svienski listi poročajo, da Rusi dan za dnevom pošiljajo močne čete na rumunsko bojišče.

Poveljnika na vzhodu.

Prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef je zadnji čas prevzel vrhovno poveljstvo nad vsemi našimi četami, ki stojijo od Oršove do vzhodja galiskih Karpatov. Ostali fronti, to je od Karpatov do morja, poveljuje bavarski princ Leopold.

Macedonsko bojišče.

Bitka za Bitolj postaja dan za dnevom srditejša. Srbi in Francozi napadajo bolgarske postojanke na črti vzhodno od železnice Bitolj-Florina-koleno reke Črne z izredno ljutostjo. Srbi so se na južnovzhodni strani Bitolja polastili vasi Polog in glavne-ga dela gore Čake (severno od Črne). Krog Bitolja je

napet močen lok srbsko-francoskih čet. Del francoskih čet se trudi, da bi prišel Bolgarom severno od jezera Prespa za hrbet in bi tako napadel Bitolj tudi od zahodne strani. Bolgari se dobro branijo in so dobili zadnje dni iz severa večjih ojačenj. Tudi o Vardaru, Sirmiji in Egejskem morju se vršijo artilerijski in manjši infanterijski boji.

Francosko bojišče.

Francozi in Angleži ne odjenjajo, temveč z nezmanjšano žilavostjo zasledujejo svoj cilj. Sovražnik pridobiva sicer polagoma toda stalno na ozemlju ter je zopet zasedel nekaj porušenihi vasi. Kakor se je Francozom posrečilo Nemce pregnati z južnega brega reke Somme in njenega kanala, tako se Angleži trudijo, Nemce pregnati južno od reke Ancre. V združnem boju ob obeh straneh te reke so Angleži uporabljali kanone največjega kalibra, baje kalibra 50 centimetrov. Odvzeli so Nemcem nekatere vasi in zrejeli, kakor poroča angleško uradno poročilo, 3000 vojakov. Pri Verdunu ni pomembnega.

Tedenske novice.

Naš prestolonaslednik imenovan za generalnega polkovnika. Cesar je imenoval našega prestolonaslednika generala konjenice nadvojvoda Karla Franc Jožefa za generalnega polkovnika avstrijske armade in za velikega admirala naše vojne mornarice.

Imendan rajne cesarice Elizabete. Ker pade letos imendan naše rajne cesarice Elizabete na nedeljo, dne 19. t. m., je naučna uprava določila, da je ali dan poprej, to je dne 18. t. m., ali dan pozneje, t. j. dne 20. t. m. Sole prosti dan.

Novi avstrijski generalni polkovniki. Cesar je imenoval za generalne polkovnike: Nadvojvoda Jožefa, Karola barona Kirchbach in Samuela barona Hazai.

Duhovniške vesti. Prestavljeni so naslednji č. gg. kaplani: Ivan Vogrincec iz Braslovč v Gornjigrad, Jakob Bohak iz Gornjegograda v Braslovč, Jakob Sajovic iz St. Ruperta nad Laškim v Ormož, Karol Malajner iz Trbovelj v Zetale, Jožef Petrovič iz Šoštanja v Trbovlje, Franc Slana iz Ormoža v St. Rupert nad Laškim, Jožef Krajnc iz Zetale k Sv. Barbari v Halozah, Ivan Baznik iz Sv. Barbare v Halozah v St. Ilj pod Turjakom, Martin Kozar iz St. Ilja pod Turjakom v Loko pri Zidanem Mostu. Č. g. Ivan Slavič, dosedaj kaplan v Loki, je zavoljo boleznai dobil začasni dopust.

Duhovnik žrtev svojega poklica. Pater Metod Merka iz reda karmelitov je opravljal dušnopastirsko službo v taboru za galiske begunce v Gleisdorfu na Srednjem Štajerskem. Ko se je vrnil v Gradec, ga je napadla mrzlica. Spravili so ga v bolnišnico, kjer so dognali, da je zbolel na pegastem legarju, ki si ga je nakopal med begunci v Gleisdorfu. Zdravnikom se ni posrečilo mu rešiti življenja; za dušno pastirstvo vneti redovnik je kot žrtev svojega poklica umrl dne 8. nov.

„Nedeljski evangelij.“ Kakor slišimo, je knjiga „Nedeljski evangelij“ s kratko naobrambo zlasti v korist krščanskim vojakom, že popolnoma pošla. Kadar se izda druga izdaja, bomo poročali.

Novice od ogrskih Slovencev. „Novine“ poročajo: Zupan z Tišine nam glasi, ka se je njemu tožila Vučko Marija, 85 let stara sirota mati z Lipo-vec, ka jo je čeca pregnala z domi i si more z koldivanjom krüh iskati. Pri tom žalostnom krüh se je pa namerila na takše hiše, ka so dveri pred njo zaprli i je mogla na pokopališči na mrtvečem stoleci spati. Zelema znati od onih, šterih se tijejo te reči, če je istinska ta zgodba, ali samo izmišljena. — Belotinska veselica držana v grofovskom malom građi je 2380 k. 30 fil. dobička prinesla Rdečemi križi. Veselice so se vdeležile grofovske družine naše okrogline. — Okradnoli so v D. Lendavi g. Grašanovič Ottona, notariuša. Tat je skoz okna prišo v hišo, štero je odprto bilo zavolo zračenja hiše i odneso žnje 4 pari občuteli, 1 prstan i 1 riteküll. — Odskočo jo od vojske Berden Stefan, pešak 48. pp., rojen v Tilovcih leta 1880. Po svojem opravili je bio kovač.

Hujskanje „Soldatenzeitung.“ Že v dveh številkah hujška v Bolcanu na Tirolskem izhajajoča „Soldatenzeitung“ proti slovenskemu ljudstvu, kate-reza sinovi so prelili že potoke krvi za cesarja in Avstrijo. Zaradi teh člankov je zavladalo med Slo-venici vsepovsod veliko razburjenje, kajti sedaj pač ni čas za narodne hujskarije, ampak kako se bomo skupno obranili sovražnikov.

Kakor izvemo, je pisec teh člankov, ki kalijo na tako nevaren način javni mir, med Slovenci službujoči Interanski pastor. Zanimivo je, da je ta obrekovalec avstrijsko-mislečega slovenskega ljudstva tujec, rojen izven Avstrije. Mi opozarjamo državno in vojaško oblast na javnemu miru nevarno početje lista „Soldatenzeitg.“

Mladina v Gradcu. Graški listi se pritožujejo, da je tamošnja mladina zelo podivjala. Dne 10. nov. so zvečer ob 10. uri napadli neznan mladi pobalini v sredini graškega mesta neko gospo, jo bili s palčami, jo suvali in izmaknili denarnico. Taki dogodki so ponavljajo dan za dnevom.

Slovenski vojak na Rusko-Poljskem. Piše se nam: Ko potujem po svetu, vidim mnogo spominov te strašne vojske. Solze se vlijejo vsakemu, kobr vidi s, omine strašnega klanja v teh krajih. Jaz sem že sedaj več kot 9 mesecev tukaj in vičim, kako je tu. Rusko-poljski kmet nima ne polja in ne hiše, ki bi ne bila poškodovana. Ljudje se mi pritožujejo, kako strašno je bilo za časa bojev na Rusko-Poljskem, in kaj so strahov prestali. Poljaki pravijo: Vse smo prestali; samo naj ljubi Bog usliši naše prošnje in nam naj da konec te svetovne vojske. Ti ljudje vroče prosijo in molijo za mir. Poleg tega pa romajo od enega svetišča do drugega in prirejajo procesije. A tudi drugače živijo zelo pobožno; vsak teden imajo post v petek in soboto. Na Boga pa verujejo bolj kakor na vse posvetne reči. Ko bi bilo po celem svetu tako, bi bilo veselo in ne bilo bi vojne. Pozdrave vsem domačim, prijateljem in znancem! Jožef Kegl Sv. Ane v Slov. gor.

Na zasneženih planinah. Piše se nam: Dragi mi „Slovenski Gospodar“! Mi se Te že v soboto veselimo, ko nas prideš obiskat v daljne hribe in nam doneseš mnogo novic. Tukaj nas je že mnogokrat obiskal sneg. Kolikokrat nas še bo, ne vemo. Zdravi še smo tukaj vsi. Srčne pozdrave pošiljamo slovenski alpinci iz tirolske bojne črte, Joško Zlatič od Sv. Urbana pri Ptuj, Marko Lapuh od Brežic, in Ivan Kranar iz Kranjskega.

Naši strelci. Iz bojnega polja se nam piše 6. novembra: Pozdrav iz bojnega polja od junakov, ki so se udeležili 8. in 9. laške ofenzive. Dosedaj smo že zdravi. Nam prav nič ne stori, četudi Lah še toliko strelja. Čeravno so nam ljudje pravili, da smo slabi in premladi, vendar se hrabro borimo. Le sedaj jih pogledite, kako se hrabro za domovino in cesarja vojskujejo. Pogledite jih, kako se prsa teh junakov bliščejo od hrabrostnih kolajn. Pozdravimo srčno vse domače! Desetnik Kač Fran iz Laškega trga, poddesetnik Regvart Ivan od Sv. Trojice v Halozah, pešci Jurij Centrih od Sv. Ruperta pri Laškem trgu, Henrik Vertič od Sv. Trojice pri Ptuj, Franc Stare iz Laškega trga.

Pozdrav gorskih topničarjev. Vroče pozdrave pošiljajo slovenski fantje-gorski topničarji slovenskim fantom in dekletam: četovodja Albin Gračar, poddesetnik Kepe Anton, poddesetnik Dosedla Anton, topničarji: Jakob Zemljč, Franc Obran, Franc Klauzar, Franc Gradišek in Martin Klemajer.

26. branijo Lahu pot v Tirole. Desetnik Fran Šnuderl nam piše iz tirolskega bojišča: Čeravno se o 26ih malo čita in sliši, si cenjeni čitatelji „Slovenskega Gospodarja“ ne smejte misliti, da smo že vsi pomrl. Se živimo! Mi zvesto branimo, da nam polentar ne ude v Tirole. Iskrene pozdrave v inenu vsem slovenskim fantov domačega domobranskega pešpolka!

Pozdrav iz sneženih Alp. Dne 1. novembra se nam piše: Srčne pozdrave Tebi, „Slovenski Gospodar“, vsem Tvojim naročnikom in bralcem pošiljamo slovenski fantje in možje domačega pešpolka iz visokih, s snegom pokritih Alp, kjer stojimo kot skala na braniku za svojo lepo domovino. Desetnik Janez Šmon, Smihel Smihel nad Mozirjem; Jožef Sagadin, četovodja, Sesterže pri Majšpergu; Anton Ošlak, desetnik iz Vitanja in Karol Mauc, desetnik iz Slov-Grada.

Naši domobranci upajo na zmago. Naši domobranci nam pišejo: Srčne pozdrave pošiljamo vsem domačim prijateljem „Slovenskega Gospodarja.“ Nahajamo se skoraj že dve leti v prednjih postojankah. Poprej smo se borili proti Moskalam in sedaj proti verolomnemu Lahu. Bog nam dal že skorajšen mir. Desetnik Franc Presker iz Rajhenburga, poddesetnik Florijan Voit od Sv. Križa, Jernej Koštomaj iz Trnovelj, Kozole Martin iz Koprivnice, Rumpler A. in Oton Klipstatter iz Maribora, vsi telefonisti pri 8. 26 stotniji. Upamo, da nas bo Bog še obvaroval ter nam dal srečen vspah do zmage in enkrat srečno vrnitev.

Italijan ne pride gledat Trsta. Slovenski mladenci nam pišejo izpred Gorice: Vsem čitateljem pošiljamo pozdrave iz peklenškega hruma soške fronte. Italijan zmirom poskuša predreti pri solčni Gorici našo fronto. Mi slovenski fantje pa vam zatrjujemo, da ne pride polentar gledat Trsta. Slovenski možje in fantje pešpolka št. 87, 6. stotnije, Ivo Šepetauc, dijak-črnovojniki iz Bizelskega, četovodja Podgoršek Josip iz Gomilskega, in četovodja Martin Rothwein od St. Vida niže Ptuja.

Izmenjani invahdi. V vojaško bolnišnico v Litmerice na Češkem so pripeljali 300 izmenjanih invahidov iz Rusije. Med temi se nahajajo tudi sledeči: Karol Teržan in Janez Božičnik od 87. pp., Fr. Gorinšek in Janez Goršek od 26. domobranskega pp., ter pešca Franc Bratuš in Janez Kraut od 47. pp.